

20 години Педагогически факултет, Тракийски университет – Стара Загора
20 Years of the Faculty of Education, Thrakia University – Stara Zagora

<https://doi.org/10.53656/ped2023-3s.05>

ПРОУЧВАНЕ УДОВЛЕТВОРЕНОСТТА НА МЛАДИТЕ ХОРА В БЪЛГАРИЯ ОТ ОНЛАЙН ОБУЧЕНИЕТО

Проф. д-р Веселина Иванова

Тракийски университет – Стара Загора

Проф. д.п.н. Елеонора Милева

Национална спортна академия „Васил Левски“

Резюме. Цел на изследването е да се проучат нагласите на младите хора в България към основни характеристики на онлайн обучението по време на пандемията от COVID-19. Изследването е проведено в периода май – юни 2021 г. Обект на проучването са 299 младежи на възраст от 19 до 36 години. Всички са студенти в различни български университети в бакалавърска, магистърска и докторска степен. Основният инструментариум, който е използван, е въпросник за удовлетвореността на студентите от обучението, който съдържа 25 айтема. За статистическа обработка на данните са приложени регресионен и вариационен анализ, както и непараметричните коефициенти на Ман-Уитни и Крускал-Уолис. Анализът на резултатите разкрива удовлетвореността на младите хора от следните измерения на педагогическо взаимодействие по време на онлайн обучението: учащ – учебно съдържание, учащ – преподавател, учащ – учащ, учащ – технологии. Не се установяват разлики в нагласите на студентите в зависимост от пола, образователната степен и местоживеенето. Проведеното изследване насочва към ролята на студентската удовлетвореност като основен показател за качество на онлайн обучението.

Ключови думи: младежи; онлайн обучение; удовлетвореност; учебно съдържание; технологии

Теоретична постановка на проблема

За кратък период COVID-19 парализира света и предизвика повсеместна криза в здравеопазването, икономиката, политическите системи и социалния живот¹. Пандемията засегна образователните системи в много държави, принудени да променят начина, по който предоставят образователните услуги на обществото си. В условията на ковид пандемията специалистът педагог се

изправи пред голямото предизвикателство да провежда учебен процес в електронно и дистанционно базирана среда.

Пандемията от COVID-19 промени съществено обучението във висшите училища в цял свят, като доведе до радикални промени в начина на обучение и преподаване. Според данни на ЮНЕСКО на 7 април 2020 г. образованието в училищата и университетите е спряно в над 188 страни, което засяга 92% от обучаваните в света². Учебният процес постепенно се трансформира в онлайн и дистанционно обучение.

Поддържа се тезата, че през следващите години дигиталните поколения ще станат по-ангажирани в социалната трансформация на образователните институции и ще започнат практически промени, които най-добре отговарят на техните нужди, стилове на учене и любознателност (Dineva, Nedeva & Ducheва 2019). Смята се, че обучаваните имат по-добри постижения при използването на иновативни визуални методи, привличащи вниманието им, по-мотивирани са за учебен процес, готови за дискусия и активно сътрудничество с лекторите (Dineva, Nedeva & Ducheва 2019).

Става ясно, че при уеббазираното обучение фокусът попада върху професионалната компетентност и умения на преподавателите да реализират специфично образователно съдържание, прилагайки нови и нетрадиционни образователни технологии и общувайки със студентите в условията на заличените от обстоятелствата граници на формалното, неформалното и самостоятелното учене.

В общопедагогически, психологически, специалнопредметен и методически план в научните среди се активизира обсъждането на предимствата и ограниченията на електронната и дистанционната учебна среда, провокирано от резултативния ѝ ефект върху основната детерминанта на обучението – образователните цели.

Неоспорим факт е, че преподавателите във висшите училища в цял свят натрупаха значителен опит през последните две години за работа в онлайн среда. Педагозите развиха и формираха редица нови умения и компетентности, приложиха множество иновативни подходи и решения. Организирането и провеждането на качествено онлайн и дистанционно обучение се обуславят в голяма степен от професионалната компетентност на педагога за проектиране на образователното съдържание и взаимодействието между участниците в обучението (Sun & Chen 2016).

Същевременно все по-актуален се оказва въпросът за удовлетвореността на студентите от онлайн курсовете на обучение. Отношението на младите хора към участието им в подобни курсове е важен показател за качеството на обучение в нетрадиционна и иновативна образователна среда. В този контекст измерването на студентската удовлетвореност е наложително, защото тя е „индикатор и катализатор на следващи процеси, свързани с актуализация и модернизация на представената хибридна форма на обучение“

(Dimitrov 2020, p. 129). Факт е, че всичко това пряко рефлектира върху качеството на академичната подготовка, като един от основните показатели за качеството на обучение е студентската удовлетвореност.

В последните две години се засилва интересът към проучвания върху нагласите и възприятията на студентите от българските университети към участието им в онлайн и дистанционни курсове в различните образователни степени. Първите подобни проучвания се провеждат още през май 2020 г. от преподаватели от УНСС. В първото изследване са отразени първоначалните впечатления на студенти и преподаватели от новата форма на обучение, регистрирана през втората седмица на онлайн семестъра (15 – 22 март 2020 г.) (Mihajlova 2020).

Второто изследване проучва качеството на онлайн обучението и нагласите на студентите към първата онлайн сесия (5 – 15 юни 2020 г.) (Mihajlova & Mirchev 2021). Изследването от март 2020 г. е първото българско проучване в областта на онлайн висшето образование с оригинален методически инструментариум.

През октомври 2020 г. Институт „Отворено общество“ публикува свое изследване на онлайн университетското обучение. Посочено е, че е проведено сред студенти от всички български университети в рамките на актуализацията на данните за изданието на Рейтинговата система на висшите училища в България през 2020 г.

Подобно изследване за отношенията и нагласите на преподаватели и студенти към онлайн и дистанционното обучение провежда екип от специалисти от СУ „Св. Кл. Охридски“ и НСА „В. Левски“ (Getova et al. 2020). Авторите проучват положителните и отрицателните страни на дистанционното обучение, като същевременно правят сравнение между спецификата на този вид обучение през 2020 г. по време на първия етап на пандемията и през 2021 г. по време на втория и третия локдаун.

Angelova & Topolska (2022) представят резултати от проучване на възприятията на студенти педагози – бъдещи детски и начални учители за качеството на онлайн курсове по време на пандемията от COVID-19. Изследването е проведено със 107 студенти педагози от Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“ – Филиал Враца, през месец юни на академичната 2020/2021 година след приключване на онлайн обучението през летния семестър. Резултатите от проучването показват, че студентите имат положителни възприятия за качеството на онлайн курсовете, като цяло (Angelova & Topolska 2022). Авторите достигат до извода, че е необходимо обучаваните да бъдат насърчавани за активно участие в онлайн курсовете чрез включване в онлайн дискусии, в други проактивни взаимодействия, също както и в изпълнението на разнообразни задачи, свързани с оценяването, отчитайки важността на целите.

В подобно изследване за регистриране на нагласите и измерване на удовлетвореността от обучението се използват множество показатели, които са обединени в три области на оценяване – „техническа обезпеченост и достъпност“, „преподаватели и учебни ресурси“, „организация на учебния процес“, като е налице и индикатор за обща удовлетвореност (Dimitrov 2020). Достига се до извода, че „проведеното систематично обучение в електронна среда от дистанция, включващо синхронна и асинхронна технология, е възможност за генериране на образователни ефекти, които рефлектират върху одобрението и постигането на висок процент удовлетвореност сред обучаваните студенти“ (Dimitrov 2020, p. 139). Същевременно резултатността и оценката по наблюдаваните области оказват влияние върху общата удовлетвореност като личностен конструкт. Високата степен на удовлетвореност, която посочват резултатите от проучването, отчита положителното отношение на студентите към проведеното обучение. Резултатите от проведеното анкетно проучване насочват към нови възможности за усъвършенстване на онлайн обучението.

Положителни нагласи и висока степен на удовлетворение на студентите от дистанционното обучение се установява в изследване, проведено със студенти от Пловдивския университет, Филиал Кърджали (Najdenova & Semerdzieva 2021). Резултатите дават повод за задълбочен анализ и аргументират необходимостта от продължаване на проучванията в нови посоки, като установяване на причините за негативните оценки, доминиране на отрицателни нагласи в определени специалности, релацията между академичния опит и поставените оценки и мерки, които трябва да се вземат за тяхното преодоляване.

Проучвания на Tarnovska et al. (2022) показват, че качеството на електронната среда и многообразието от комуникативни технологии не са достатъчни за успеха на виртуалното обучение. Определящи фактори за конструктивното взаимодействие и ефективността на онлайн обучението са личността на преподавателя, който мотивира обучавашите се и провокира тяхната позитивност, както и активното участие на студентите в процеса на преподаване и учене.

Тъй като традиционното взаимодействие между преподавател и студент не присъства при онлайн обучението, все по-важно е да се знае и установи как се поддържа социалното присъствие при интеракцията от дистанция, основните недостатъци и позитиви на използваните комуникативни техники в сравнение с конвенционалната учебна среда (Tarnovska et al. 2022).

Методология и дизайн на изследването

Цел на настоящото изследване е да се проучи удовлетвореността на младите хора в България от основни характеристики на онлайн обучението по време на втория етап на пандемията от COVID-19.

Изследването е проведено в периода май – юни 2021 г.

Обект на проучването са 299 млади хора на възраст от 19 до 36 години. Всички участници са студенти в различни български университети.

Основният инструментариум, който е използван, е въпросник за удовлетвореността на студентите от обучението, който съдържа 25 айтема или проучване на студентската удовлетвореност (Strachota 2003).

Въпросникът се смята за валиден и надежден инструментариум, който е създаден да измерва студентската удовлетвореност от дистанционното обучение. Изследвани са студенти от технически колеж поради липса на изследвания в областта на дистанционното учене, отнесено към тази популация. Чрез въпросника се изследва удовлетвореността на младите хора от обучението по отношение на четири основни измерения на диалогичното взаимодействие в онлайн среда (учащ – учащ, учащ – преподавател, учащ – учебно съдържание и учащ – технологии). Използвана е четиристепенна Ликертова скала за оценка на отделните айтеми по всяка една скала .

Оригиналният въпросник е приложен към 849 студенти, участващи в 101 онлайн курса. Той е използван, за да се установи кои показатели са значими и определящи при онлайн удовлетвореността на студентите (Strachota 2003).

За математико-статистическа обработка на данните са приложени регресионен и вариационен анализ (установяване на средна стойност, стандартно отклонение, минимална и максимална стойност), както и непараметричните критерии на Ман-Уитни/Mann-Whitney и Крускал-Уолис/Kruskal-Wallis за независими извадки (при степен на значимост $p < 0.05$).

Анализ на резултатите и дискусия

Интерес представляват социално-демографските характеристики на изследваните лица, представени на таблица 1.

Таблица 1. Социално-демографски характеристики на изследваните лица

Пол	Образователна степен	Местоживеене	Ползване на интернет	Семейно положение
Мъже 67.9%	Бакалавър 86%	Столица 31.2%	Над 20 часа седмично 57.2%	Несемейни 79.3%
Жени 32.1%	Магистър 13.4%	Град между 100 и 500 хиляди жители 23.7%	Между 11 и 20 часа седмично 22.7%	Семейни 20.7%
	Доктор 0.6%	Град между 20 и 100 хиляди жители 21.4%	Между 5 и 10 часа седмично 16.1%	
		Малък град или село 23.7%	Под 5 часа седмично 4%	

По отношение на пола прави впечатление, че жените са два пъти повече от мъжете – 203 (67,9%) към 96 (32,1%). Това се обяснява с факта, че повечето студенти са представители на педагогически и социално-икономически насочени специалности във висшите училища в България.

В зависимост от образователната степен логично е най-много да са студентите от бакалавърската степен – 86%, следвани от студенти в магистърската степен – 13,4%, като най-малко са учащите се в образователната и научна степен „доктор“ – 0,6%.

По местоживеење респондентите са сравнително равномерно разпределени по следния начин:

- от столицата – 31,2%;
- от град между 100 и 500 хиляди жители – 23,7%;
- от град между 20 и 100 хиляди жители – 21,4%;
- от малък град или село – 23,7%.

Интересно е разпределението на младите хора, участници в изследването, по отношение на седмичното използване на интернет. С най-висок относителен дял е групата на студентите, които ползват интернет над 20 часа седмично – 57,2%. По-нисък е дялът на ползващите глобалната мрежа между 11 и 20 часа седмично – 22,7%, както и между 5 и 10 часа седмично – 16,1%. Много малко са младите хора, които си служат с интернет под 5 часа – само 4%.

За анализа на резултатите е важно да се посочи, че статистическата процедура следва следните основни стъпки и алгоритъм.

1. Чрез прилагане на стъпкова регресия (step wise regression) са изчислени регресионните коефициенти за всеки айтем в рамките на отделните скали.

2. Изчислени са регресионните зависимости (y) за всяка отделна скала. Регресионната зависимост е определена въз основа на сумиране на отделните регресионни коефициенти за всяко отделно твърдение в съответната скала.

3. Приложен е вариационен анализ чрез определяне на средните стойности, стандартните отклонения, минималните и максималните стойности за всяка от четирите скали поотделно.

След процедурата по вариационния анализ са установени еднакви средни стойности със сравнително висока степен на удовлетвореност на студентите от онлайн обучението по следните три скали: връзката студент – учебно съдържание ($M = 2.75$; $SD = 0.76$), релацията учащ – преподавател ($M = 2.72$; $SD = 0.59$) и връзката учащ – технологии ($M = 2.72$; $SD = 0.67$) (табл. 2).

Средните стойности показват добра удовлетвореност по посочените показатели. Това означава, че студентите имат положителни нагласи и възприетия както към учебното съдържание на образователните курсове, така и към работата на преподавателите и работата с технологиите.

Значително по-ниска степен на удовлетвореност от страна на младите хора се установява по отношение на скалата за връзката между учащ и другите

учащи ($M = 1.63$; $SD = 0.42$). Факт е, че в условията на онлайн обучение по-трудно се осъществяват различни интерактивни взаимодействия между участниците в образователните курсове, обратната връзка невинаги е налице, както е и по-трудно сформиранието на различни дискуссионни групи.

Таблица 2. Удовлетвореност на младите хора от онлайн обучението

Скала	Средна стойност (M)	Стандартно отклонение (SD)	Минимална стойност (Min)	Максимална стойност (Max)
Първа скала: учащ – учебно съдържание/ курс	2.75	0.76	0.97	3.89
Втора скала: учащ – преподавател	2.72	0.59	1.14	3.52
Трета скала: учащ – учащи	1.63	0.42	0.65	2.24
Четвърта скала: учащ – технологии	2.72	0.67	0.98	3.80

Анализът на резултатите след прилагане на непараметричните коефициенти за независими извадки на Ман-Уитни/Mann-Whitney и Крускал-Уолис/Kruskal-Wallis показва, че по отношение на социално-демографските показатели не се установяват разлики в нагласите на студентите по отделните скали в зависимост от пола, образователната степен и местоживеенето. Следователно мъжете и жените са еднакво удовлетворени от проведеното онлайн обучение по отношение на учебното съдържание, връзката с преподавателите, връзката с другите участници в обучението, както и с технологиите.

Образователната степен – бакалавър, магистър и доктор, също не влияе върху степента на удовлетвореност от онлайн обучението. Това вероятно се обяснява със сравнително еднаквите условия за провеждане на дистанционно обучение в рамките на конкретното висше училище, независимо от степента на обучение.

Прави впечатление обаче, че след прилагането на непараметричния коефициент на Ман-Уитни семейните млади хора са по-удовлетворени от работата си с технологиите (Mann-Whitney U test, $p = 0.008$). Те в по-голяма степен оценяват възможностите на ИКТ за подпомагане на учебната работа и улесняване на ученето. Този интересен факт вероятно се дължи на по-голямата ангажираност и необходимостта от гъвкаво управление на часовия график на семейните млади хора, които трябва да разпределят своите задължения между семейството, ученето и професионалните ангажименти.

Интересна тенденция се очертава по отношение на удовлетвореността на младите хора от онлайн курсовете в зависимост от критерия „честота на ползване на интернет“ след прилагане на непараметричния тест на Крускал-Уолис за независими извадки. Студентите, които ползват интернет повече от 20 часа седмично, са по-удовлетворени от връзката си с преподавателите (Kruskal-Wallis H test, $p = 0.008$) и от връзката си с технологиите (Kruskal-Wallis H test, $p = 0.008$). Вероятно това се свързва с по-богатия опит и по-добри умения на тези респонденти за ориентация и работа в онлайн среда.

Изводи и заключения

След проведеното изследване и анализа на резултатите могат да се направят следните основни изводи.

1. Установява се сравнително висока степен на удовлетвореност на младите хора от участието им в онлайн курсовете на обучение по време на втория етап на пандемията от COVID-19.

2. По-ниска е удовлетвореността на студентите по отношение на връзката им с другите учащи се в контекста на обучението.

3. Удовлетвореността от уеббазираното обучение при студентите се влияе от два основни показателя – семейно положение и честота на ползване на интернет.

Въз основа на получените резултати и направените изводи могат да се очертаят някои тенденции в бъдещ план.

Постоянното проучване на удовлетвореността на младите хора от обучението е предпоставка за подобряване качеството на системата на образование и търсене на нови дидактически методи и подходи за оптимизиране на учебния процес както в присъствена, така и в онлайн среда.

При организирането на онлайн и смесени курсове на обучение от страна на висшите училища трябва да се отчитат индивидуалните характеристики и профили на младите хора, както и техният социално-демографски статус. По този начин обучението ще бъде по-тясно насочено и адаптирано към потребностите и нуждите на самите обучавани.

БЕЛЕЖКИ

1. WORLD HEALTH ORGANIZATION., 2020. WHO Director-General's opening remarks at the media briefing on COVID-19 – 11 March 2020. Available from: <https://www.who.int/dg/speeches/detail/who-director-general-sopening-remarks-at-the-media-briefing-on-covid-19-11-march-2020>. [Viewed 10 December 2021].
2. UNESCO 2020 . Available from: <https://www.unesco.org>. [Viewed 20 March 2021].

3. ИНСТИТУТ ОТВОРЕНО ОБЩЕСТВО. Мнението на студентите за онлайн обучението в условията на COVID-19 през пролетта на 2020 г., 2020. Available from: <https://osis.bg/?p=3637>. [Viewed 15 November 2021].
4. МИХАЙЛОВА, К. Студентите пишат 5,89 на онлайн обучението в УНСС, 2020. Available from: <https://offnews.bg/analizi-i-komentari/studentite-pishat-5-89-na-onlajn-obuchenieto-vunss-726694.html>. [Viewed 15 November 2021]

ЛИТЕРАТУРА

- АНГЕЛОВА, С. & ТОПОЛСКА, Е., 2022. Проучване възприятията на студенти педагози за качество на онлайн курсове по време на пандемията COVID-19, *Стратегии на образователната и научната политика*, Т. 30, №. 2, с. 130 – 146.
- ДИМИТРОВ, М., 2020. Проучване удовлетвореността на студенти от неприсъствената форма на обучение в условията на извънредно положение. *Годишник на Педагогически факултет*, Т. 7, с. 117 – 141. ISSN 2535-1125. DOI: 10.15547/YVFE.2020.06
- МИХАЙЛОВА, К. & МИРЧЕВ, М., 2021. Първият онлайн семестър в УНСС през погледа на студентите и преподавателите. *Научни трудове на УНСС*. № 3 , с. 13 – 56. ISSN 0861-9344.
- НАЙДЕНОВА, В. & СЕМЕРДЖИЕВА, Е., 2021. Ефективността на дистанционното обучение през погледа на студентите. *Science & Technologies. Education*. Т. XI, № 7. ISSN 1314-4111.
- ТЪРНОВСКА, М.; СТОЯНОВА, Р.; ПАРАШКЕВОВА, Б. & МАРИНОВА, Ю., 2022. Дигиталната интеракция преподавател – студент в онлайн обучението в медицинските университети. *Стратегии на образователната и научната политика*. Т. 30, № 1, с. 90 – 100. ISSN 1314-8575.
- DINEVA, S.; NEDEVA, V. & DUCHEVA, Z., 2019. Digital Generation and Visualization in E-Learning. (ICVL). In: *The 14th International Conference on Virtual Learning VIRTUAL LEARNING – VIRTUAL REALITY*, pp. 183 – 189. ISSN 1844 – 8933.
- GETOVA, A., et al., 2020. Online education during pandemic, according to students from two bulgarian universities. *Pedagogika-Pedagogy*, vol. 92, no. 7s, pp. 211 – 219. ISSN 1314-8540.
- SUN, A. & CHEN, X., 2016. Online education and its effective practice: A research review. *Journal of Information Technology Education: Research*, [online], vol. 15, pp. 157 – 190. [Viewed 20 November 2021], Available from: <http://www.informingscience.org/Publications/3502>.
- STRACHOTA, E. M., 2003. Student satisfaction in online courses: An analysis of the impact of learner-content, learner-instructor,

learner-learner and learner-technology interaction. The University of Wisconsin – Milwaukee Available from: <https://www.learntechlib.org/p/119146/>. [Viewed 20 April 2022].

REFERENCES

- ANGELOVA, S. & TOPOLSKA, E., 2022. Prouchvane vazpriyatiyata na studenti pedagozi za kachestvoto na onlain kursove po vreme na pandemiyata COVID-19. *Strategii na obrazovatelnata I nauchnata politika – Strategies for Policy in Science and Education*, vol. 30, no. 2, pp. 130 – 146. ISSN 1314-8575.
- DIMITROV, M., 2020. Prouchvane udovletorenostta na studenti ot neprisastvenata forma na obuchenie v usloviyata na izvanredno polozhenie. *Yearbook of the Faculty of Pedagogy*, vol. 7, pp. 117 – 141. ISSN 2535-1125.
- DINEVA, S.; NEDEVA, V. & DUCHEVA, Z., 2019. Digital Generation and Visualization in E-Learning. (ICVL). In: *The 14th International Conference on Virtual Learning VIRTUAL LEARNING – VIRTUAL REALITY*, pp. 183 – 189. ISSN 1844-8933.
- GETOVA, A., et al., 2020. Online education during pandemic, according to students from two bulgarian universities. *Pedagogika-Pedagogy*, vol. 92, no. 7s, pp. 211 – 219. ISSN 1314-8540.
- MIHAJLOVA, K. & MIRCHEV, M., 2021. Parviyat onlayn semester v UNSS prez pogleda na studentite i prepodavatelite. *Naucni trudove na UNSS*, vol. 3, pp. 13 – 56. ISSN 0861-9344.
- NAJDENOVA, V. & SEMERDZIEVA, E., 2021. Efektivnostta na distancionnoto obuchenie prez pogleda na studentite, *Science & Technologies. Education*, vol. XI, no. 7. ISSN 1314-4111.
- TARNOVSKA, M.; STOYANOVA, R.; PARASHKEVOVA, B. & MARINOVA, Y., 2022. Digitalnata interakziya prepodavatel – student v onlayn obuchenieto v Medizinskite universiteti. *Strategii na obrazovatelnata I nauchnata politika – Strategies for Policy in Science and Education*, vol. 30, no. 1, pp. 90 – 100. ISSN 1314-8575.
- SUN, A. & CHEN, X., 2016. Online education and its effective practice: A research review. *Journal of Information Technology Education: Research, [online]*, vol. 15, pp. 157 – 190. [Viewed 20 November 2021]. Available from: <http://www.informingscience.org/Publications/3502>.
- STRACHOTA, E.M., 2003. Student satisfaction in online courses: An analysis of the impact of learner-content, learner-instructor, learner-learner and learner-technology interaction. The University of Wisconsin – Milwaukee Available from: <https://www.learntechlib.org/p/119146/>. [Viewed 20 April 2022].

SURVEY OF THE SATISFACTION OF YOUNG PEOPLE IN BULGARIA WITH ONLINE EDUCATION

Abstract. The purpose of the research was to study the attitudes of young people in Bulgaria towards the main characteristics of online education during the COVID-19 pandemic. The research was conducted in the period May – June 2021. The object of the survey was 299 young people aged 19 to 30 years. All were students at various Bulgarian universities in bachelor's, master's and doctoral degrees. The main instrument that was used was a questionnaire on students' satisfaction with online education, which contains 25 items. Regression and variation analysis, as well as Mann-Whitney and Kruskal-Wallis non-parametric coefficients, were applied for statistical processing of the data. The analysis of the results revealed the satisfaction of young people with the following dimensions of pedagogical interaction during the online education: learner – content, learner – instructor, learner – learner, learner – technology. No differences were found in students' attitudes depending on gender, educational level and place of residence. The conducted research points to the role of students' satisfaction as the main quality indicator of online education.

Keywords: youth; online education; satisfaction; learning content; technology

✉ **Prof. Dr. Veselina Ivanova**

ORCID iD: 0000-0002-0464-0967

Faculty of Pedagogy

Trakia University – Stara Zagora

Stara Zagora, Bulgaria

E-mail: v.georgieva.ivanova@trakia-uni.bg

✉ **Prof. Eleonora Mileva, DSc.**

ORCID iD: 0000-0002-5897-0208

National Sports Academy “Vassil Levski”

Sofia, Bulgaria

E-mail: mileva@nsa.bg